

cato. Ergo ne putaret aliq: sic putat qdas
 heretici dñz nrm Jesu christu falsā carnē ha-
 buisse: et n̄ verā mortē i cruce soluisse: intē-
 dit b̄ ppha: et ait: Maledict⁹ ois q̄ pender
in ligno. Quidit q̄ qz et filius dei vera mor-
 te mortu⁹ ē: q̄ mortali carne debebat: ne n̄
 maledictu putaret: n̄ v̄ mortuū. Quia v̄o
 illa mors nō erat falsa: s̄ ex illa ppagine de-
 scēderat: q̄ venerat de maledicto: cū dicēt
 de⁹: morte mouemī: oīno et ad ipm puenit
 v̄a mors: vt ad nos pueniret v̄a vita: etiā
 ad ipm pūit mortū maledictio: vt ad nos
 pueniret vite bñdictio. Et p̄ciserūt me di-
 lectū: tanq̄ mortuū abomiātū. Ne de-
reliq̄s me dñe de⁹ me⁹: ne disces-
seris a me. Bicam⁹ in illo: dicam⁹ p illū:
 ip̄e. n. isp̄ellat p nob: et dicam⁹: ne dereliq̄s
 me dñe de⁹ me⁹: et tñ dixerat: de⁹ me⁹ de⁹ me⁹
 vt qd me dereliq̄st: et dic de⁹ me⁹ ne discesse-
 ris a me. Si a corpe n̄ recedit: recessit a ca-
 pite: Cui⁹ q̄ vox erat nisi pmi hoīs: Ex illo
 q̄ se oñdēs verā carnē portare: dic de⁹ de⁹
 me⁹ vt qd me dereliq̄st: Nō illū dimisit de⁹.
 Si te nō dimittit credēt in se: christum di-
 mitteret p̄r et fili⁹ et sp̄s sanct⁹ vñ de⁹: S̄
 psonā in se trāfigurauerat pmi hoīs. Sci-
 mus dicēte Ap̄lo: quia vetus hō n̄ p̄fixus
 est cruci cū illo. Nō aut carerem⁹ vetusta-
 te: nisi crucifigeret in infirmitate. Ad b̄ em̄
 venit vt renouemur i illo: qz desiderādo eū
 et passionē ei⁹ imitando renouamur. Ergo
 vox erat infirmitatē: vox erat n̄ra q̄ dictū ē:
 quare me dereliq̄st. Inde ibi dictū ē: v̄ba
 delictorū meorū: tāq̄ diceret: hec v̄ba ex p-
 sona peccatorū in me trāfigurata sunt. Ne
disceſſeris a me. Antede in adiutori-
um meū: dñe de⁹ salutis mee. Ipsa
 ē salus fr̄es: de q̄ salute exq̄sierūt pp̄be: sic
 dic ap̄ls p̄ Petr⁹: et nō acceperūt q̄ exq̄sierūt:
 s̄ inq̄sierūt et p̄nūciauerūt: et venim⁹ nos et
 iuenim⁹ qd illi exq̄sierūt. Et ecce nos nōdū
 accepim⁹: et nascēnt post nos: et iueniēt qd
 nec ip̄i accipiēt et trāsiēt: et oēs simul in fine
 diei cū p̄riarchis pp̄betis et ap̄lis denariū
 salutis accipiem⁹. Atē n̄ostis mercenari-
 os vel op̄arios diuersis tp̄ibus ductos ad
 vineā: mercedē tñ p̄ter acceperūt. Et pp̄be
 q̄ et ap̄li: et martyres: et nos q̄ post nos erūt
 vsq̄ in finē sc̄li i ip̄o fine accepturi sum⁹ sa-
 lutē sempitēnā: vt p̄tēplātes gloriā dei: et ei⁹
 faciē itūetēs: eū laudem⁹ in eternū: sine defec-
 tu: sine aliq̄ p̄ea iūqtatē: sine aliq̄ pueritate
 pcti: laudātes deū et nō iā suspirātes: s̄ ibe-
 rētes illi cui vsq̄ i finē suspirauim⁹: et i spe

letati sum⁹. In illa. n. ciuitate erimus: vbi
 bonū nostrū de⁹ est: lumē de⁹ est: panis de⁹
 ē: vita de⁹ ē: q̄cqd ē bonū nrm: a q̄ pegrinā-
 tes laboram⁹: i illo iueniem⁹. In illo erit q̄
 es: quā mō recordātes necē ē vt doleam⁹.
 Illud. n. sabbatū recordamur: in c⁹ recor-
 datiōe tāta dicta sūt: et nos tāta dicē de te
 m⁹: et dicētes nūq̄ tacē: n̄ ore s̄ corde: qz sic
 ore tacem⁹ vt corde clamare possimus.

Explicit Tract. de ps. XXXVII.

Incipit Tract. de ps. XXXVIII.

Carthagine ad mensam Sancti Cypri-
 ani. cē. Sermo habitus.

Psalmi b⁹ quē mō cātāuim⁹ et trac-
 tādū suscepim⁹. Titul⁹ ē: In fi-
ne p̄ Idithū cāticū ip̄i Da-
uid. Cuiusda q̄ vocat Idithū voces ex-
 pectāde et audiēde s̄r: et si eē vnusq̄sq̄ nrm
 potuerit Idithū: in eo quod cantat: inue-
 nit se et audit se. Eliderūt enim qui tunc su-
 erint quis vocatus fuerit Idithū scdūm
 boim p̄iscam natiuitatē. Nos aut audia-
 mus qd iterptet s̄ nomē: et i ip̄a iterptati-
 one noīf q̄ram⁹ itelligētiā vitat. Sic q̄ inq̄-
 rentes repire potuim⁹ in eis noībus q̄ nob
 astudiosis s̄rāz diuinazū ex hebreo eloq̄o
 in latinū iterptata sūt: Idithū iterptatur
 trāsilīēs eos. Quis ē q̄ iste trāsilīēs: vel q̄s
 trāsilīuit: qz trāsilīēs n̄ nude positū ē: s̄ trāsi-
 liēs eos. Trāsilīēdo. n. cātata cātādo trāsi-
 lit. Siue trāsilīēdo cātet siue cātādo trāsi-
 lit: trāsilīēt tñ cāticū pauloan cātāuim⁹:
 vtrū et nos trāsilīētes: vident de⁹ cui cātā-
 uim⁹. S̄ si q̄s trāsilīēs cātāuit: gaudet se
 eē qd cātāuit. Si q̄s aut terre adhuc inbe-
 rēs cātāuit: optet eē qd cātāuit. Quosdaz
 em̄ iherētes hūo: curuatos i frā: ea q̄ ima-
 sūt cogitātes: i reb⁹ trāseūtib⁹ s̄p̄z ponētes:
 trāsilīuit iste q̄ vocat trāsilīēs eos. Quos
 em̄ trāsilīuit nisi remanētes: Nostis q̄sdaz
 psalmos iscribi cāticū graduū: et ibi qd ē i
 greca ligua sat̄ euidēs ē: q̄ dicat anabath-
 mon. Anabathmō. n. qd s̄r: s̄ ascēdētūz
 n̄ descēdētū. Latin⁹ em̄ si potuit p̄pe dicē
 gnāliter dixit: et qm̄ ḡdus appellauit: ambi-
 guū reliq̄t vtrū ascēdētū cēt: an descēden-
 tū. S̄ qz n̄ sūt loq̄le neq̄ sermōes: qz nō
 audiant voces eorū: exponit sequentē lin-
 gua p̄cedēs: et sit certū in alia: qd ambigu-
 um erat in alia. Quō q̄ ibi ascēdēs quidā
 cātāt: sic et b̄ trāsilīens. Est aut b̄ ascēsiō:
 et ista trāsilītiō: nō pedib⁹: nō scalis: nō pē-
 nis: et tñ si interiorē hominē attēdas: et pe-
 dib⁹: et scalis: et pēnis. Nā si nō pedib⁹:

quod dicit homo interior: non veniat mihi pes
superbie: Si non scalis: quod sunt quos vidit Ja-
cob: ubi erant ascendentes angeli et descendentes:
Si non penis: quos est qui dicit: Quis da-
bit mihi penas sicut colube: et volabo et re-
quiescā: Sed in rebus corporalibus: aliud sunt
pedes: aliud scale: aliud pene: Intus autem et pe-
des et scale et pene affectus sunt: et bone volu-
tates. His abulem: his ascendam: his vo-
lemus. Cum ergo audit quisque transilientem hunc et
imitari eligit: non quod leuitate corporis tra-
silire fossas: aut aliquid altiuscula percolare sa-
liendo: sed quod ad corpora attinet dico. Nam fos-
sas etiam transiluit: successa igni et effossa: quod ab i-
crepatione vultus tui pibunt. Que sunt enim suc-
cessa igni et effossa quod ab increpatione vultus domini
pibunt nisi peccata: successa igni sunt quod faciunt ma-
le ardere cupiditas: et effossa sunt quod faciunt ma-
le tacens timiditas. Hinc enim peccata omnia
aut cupiendo: aut timendo. Transiliat ergo iste
omnia quibus teneri posset in terra: erigat sca-
las suas: exerat penas suas: videat utrum
quisque agnoscat hic se: imo vere in domini gratia
multi se agnoscunt: quod forte iam vile habentes
mundum: et omnia quod delectant in mundo eligunt vi-
uere: dum hic viuunt in gaudiis quibusdam spiri-
tibus. Et hec vni erunt adhuc abulantibus super
terram: nisi ex diuinis eloquiis: ex verbo dei: ex
pabula aliquid scripturarum scrutata et iuestiga-
ta: ex dulcedine inuentionis: quam precessit labor
inquisitionis: Sunt quedam deliciae sancte et bone
in libro. Reges. n. sunt in auro et argento: in epul-
atque luxuria: in venationibus et piscationibus: in lu-
do et ioco: in theatricis nugis: in affectandis et
apprehendendis ruinosis honoribus. Reges. n.
vera sunt gaudia in his omnibus: et in his libro
nulla sunt: imo vero anima illa una transiliens: et
in his delectata dicat: quod verum dicit et secu-
ra dicit: Narrauerunt mihi iusti delectatio-
nes: sed non sicut lex tua domine. Veniat adhuc
iste Judith transiliat eos quod delectant imis:
et delectetur in his: et gaudeat in verbo domini: in
delectatione legis altissimi. Sed quod dicimus:
Et hunc transiliendum est in aliud. An hucusque
habet quod transiliat quod transilire desiderat: Elo-
ces ponit et audiam. Nam enim iste transiliens
videt mihi quod habitabat in eloquiis dei:
et ibi didicit hec quod audituri sumus.

Expositio psalmi.

Dixi custodiā vias meas: ut
non delinquā in lingua mea.
Credas quod legendo: disserendo: pendi-
cādo: monendo: obiurgando: hortando: cum
versare in ope: cum exercere in difficultatibus

quibusdam humanis: homo agens inter homines: quis
iam transiliens eos quod non delectantur his: quod diffi-
cile est ut quisque lingua non labatur et peccet. Et
quod lingua non peccauit: ut scriptum est: hic pfe-
ctus est vir: aliquid forte penitenda dixerat: et lap-
sa erat ab ore quod vellet reuocare nec posset.
Non enim lingua frustra in vado est: nisi quod faci-
le labitur. Videns ergo quod esset difficile ut ne-
cessitate loquendi haberet homo: in loquendo si ali-
quod diceret quod se dixisse nolleret: et tedio affe-
ctus ex his peccatis: quod sinit euitare talia. Pati-
tur hanc difficultatem transiliens: non me iudicet
quod non est transiliens: transiliat et expiat quod loquitur.
Tunc enim erit et testis: et filius veritatis. Cum ergo
hec ei contigissent: statuerat non loqui: ne aliquid
diceret quod locutus esse peniteret. Et hoc indi-
cat prima verba eius. Dixi custodiā vias me-
as ut non delinquā in lingua mea. Custodi ergo
vias tuas o Judith: et noli delinquere in lin-
gua tua: propende quod dicitur es: examina: con-
sule interiore veritate: et sic perfer ad exte-
riorem auditorem. Queris ista plerumque in perturbati-
one rerum: in occupatione animorum: dum ipsa infir-
mitas anime quam aggrauat corpus quod corruptum
est: et audire vult et dicere: audire intus: di-
cere foras: aliquid perturbata studio dicendi:
deficit in diligentia agnoscendi: et in his di-
cit aliquid quod forte non esset dicendum. Contra
hec remedium melius est silentium. Stat enim pec-
cator: propria quadam nota peccatoris super quod quisque
et iudicatur: audit loquens transiliens: captatur vba:
proponit laqueos: difficile ut inueniat aliquid non
ita dictum ut dici debuisset: nec audiendo ig-
scit: sed calūniat inuidendo. Contra hos iste
Judith transiliens eos silē delegerat: vni ita
cātauit: Dixi custodiā vias meas ut non deli-
quā in lingua mea. Quod diu capior a calūniis
aut captor: et si si capior: custodiā vias me-
as: ut non delinquā in lingua mea: quis
transilierim delectationes terrenas: quis
non me capiāt temporalium rerum volatici
affectus: quis iam hec una despiciat et ad
meliora consurgat: in ipsis tamen melioribus
sufficit mihi delectatio intelligentie coram deo.
Quid mihi opus est captanda loqui: et da-
re auditum calūnantibus: Dixi ergo custodiā
vias meas: ut non delinquā in lingua mea.
Posui ori meo custodiā: hoc quod res:
Propter pios: propter studiosos: propter fideles
et sanctos. Absit. Illi sic audiunt ut quod probant
laudat: quod aut improbat in se mala forte que
laudant venia dāt potius quod calūniā parat:
Propter quod ergo vis custodire vias tuas: ut non
delinquāt in lingua tua: et ponis ori tuo cu-

Alia lra
t. cōsistit
aduersum.

stodiā: Audi. **Q**uā consistit aduersus
me pctor. **N**ō cōsistit ad me: s̄ p̄sistit ad
uersus me. **Q**uid dicitur postremo: vñ sa
tisfaciā carnali de spūalib⁹. **L**oqr foris vi
denti z audiēti: intus surdo z ceco: **A**ialis
em̄ hō nō p̄cipit q̄ sunt spūs dei. **M**isi autē
aialis inueniret quō calūniaret: **B**eat⁹ q̄
narrat verbū auri audiēti: nō auri pctoris
astātis aduersū se. **T**ales em̄ multi circū
stabāt z circūfremebant: qm̄ ille velut ouis
ad imolādū duct⁹ est: z sicut agn⁹ corā tō
dēte se sine voce: sic n̄ apuit os suū. **Q**uid
em̄ dicas: turgidis: turbidis: calūniōs: liti
giosis: v̄bosis: **Q**uid dicas scō z pio: z de
religiōe trāsiliēti eos: qm̄ ipsis libent⁹ audiē
tib⁹ discē cupidiētib⁹: vitat⁹ cibo ibiātib⁹:
guide accipiētib⁹: dñs ait: **A**dhuc multa
habeo vob dicē: s̄ n̄ potestis illa ptare mō:
Et **A**p̄ls: **N**ō potui vob loq̄ qm̄ spūalib⁹: s̄
qm̄ carnalib⁹: nō tñ desperādis sed nutriē
dis. **S**equit⁹ em̄: **L**āq̄ puul⁹ in christo lac
vobis potū dedit: nō escā. nōdū em̄ potera
tis. **E**rgo vñ nūc dic: sed neq̄ adhuc q̄des
potestis. **M**oli q̄ festinare audire qd nō ca
pis: s̄ cresce vt capias. **S**ic puulū alloqui
mur i sinu matrē ecclē: pio lacte nutriēdū:
z ad escam mēse dñice idoneū faciēdum.
Quid aut vñ tale dicā pctori astātī aduer
sus me: idoneū se putātī aut fingētī: ad ea
q̄ nō capit: vt cū ei dixerō: z ille nō cepit: n̄
se putet nō cepisse: s̄ me defecisse. **E**rgo p̄
ter hūc pctorē astantē aduersus me: posui
ori meo custodiā. **E**t qd secutū ē. **O**b
surdū z hūiliatū sum z silui a bo
nis: **P**atit em̄ difficultatē iste trāsiliēs in
quodā gdu q̄ iā trāsiliuit z qrit: z inde trā
silire ad vitandā hāc difficultatē. **P**ecca
re metuebā vt nō loqrer: vt silentiū mibi i
ponerē. **H**oc em̄ dixerā: custodiā vias me
as: vt n̄ deliquā i lingua mea. **E**t dñs timeo
loq̄ ne peccē: obsurdū z hūiliatū sū: z si
lui a bonis. **B**ū nimis timeo ne loqr aliqua
mala: tacui oīa bona: obsurdū z hūiliatū
sū z silui a bonis. **U**n̄ em̄ dicebā bona: nisi
qz audiebā: **A**uditui. n. meo dab⁹ exultati
onē z leticiā. **E**t amic⁹ spōsi stat z audit eū
z gaudio gaudet p̄f vocē nō suā s̄ spōsi.
Et vera dicat: audit q̄ dicat. **M**ā q̄ loquit⁹
mēdaciū de suo loquit⁹. **Q**uid dā q̄ triste z
moleste passus ē iste: z hac sua p̄fessione id
qd passus est: cauēdū admonet nō imitan
dū. **T**imendo em̄ nimis vt dixi: ne diceret
aliq̄ nō bōa: statuit sibi nulla dicē vñ bona.
Et qm̄ statuit tacē: cepit nō audire. **B**rās

em̄ si trāsiliēs es: expectas a deo audire qd
dicas hoīb⁹. **I**nter diuitē dñi: z inopē q̄rē
tē qd audias: infcurris tu trāsiliēs: q̄ pos
sis z hīc audire z hac dicē. **S**i eligis hac n̄
dicere: nō mereber⁹ hīc audire. **C**ōtēnis
paup̄rē: p̄tēner⁹ a diuite. **O**blit⁹ es seruū
te eē quē p̄stituit dñs sup familiā suā dare
p̄seruis cibaria. **Q**uid q̄ q̄r accipe qd pi
ger es erogare: **M**erito q̄ qm̄ qd accepas
dicē noluit: ipeditis ne accipias qd acci
pere cupiebas. **A**liqd em̄ volebas: aliqd
habebas: dā qd habes: vt merear⁹ accipe
qd nō habes. **E**rgo cū qm̄ potuissē ori meo
custodiā: mibiq̄ indixissē eloquiū: qz vi
debā vbiq̄ piculosū silentiū: factus ē inqt
in me qd nolebā: obsurdū z hūiliat⁹ sum:
nō me hūiliaui: s̄ hūiliat⁹ sum. **O**bsurdū
hūiliatus sū z silui a bonis. **S**epi non dicē
bona: cū timeo ne dicā aliq̄ mala: z rep̄hē
di p̄siliū meum. **S**ilui em̄ a bonis. **E**t **do**
lor me⁹ renouat⁹ est. **A** dolore q̄ppe q̄
dā quē mibi iñxerat calūniatores z rep̄hē
sores tanq̄ requēuerā in silētiō: z cessauerat
dolor ille q̄ fact⁹ erat a calūniātib⁹: s̄ vbi si
lui a bōis renouat⁹ ē dolor me⁹: cepi p̄l⁹ do
lere tacuisse me q̄ dicē deberē: q̄ doluerā
dixisse q̄ dicere nō deberē. **R**enoua
tus est dolor me⁹: et in meditatione
mea exardescet ignis. **C**epit esse inqt
in cor meū: videbā iñsensat⁹ z tacebā: nō
arguebā: z me sic tacentē: zelus dom⁹ tue
comedebat. **R**esperi q̄ ad dñm meū dicē
tē: serue nequā: z piger daret pecuniā meā
nūmularijs: z ego veniēs cū vsur⁹ exigerē.
Et qd sequit⁹: auertat de⁹ a disp̄satorib⁹ su
is: p̄iciat in tenebras exteriores ligat⁹ ma
nibus z pedib⁹ seru⁹: nō euerfor ad p̄den
dū: s̄ piger ad erogādū: **Q**uid expectare
debēt q̄ cū luxuria p̄sumpserūt: si dānant:
q̄ cū pigritia fuaucit. **I**n meditatione mea
exardescet ignis: z posuit⁹ i hac fluctuatōe
dicēdi z tacēdi inqt eos: q̄ calūniari pati s̄r:
z eos q̄ affectāt iñstrui: inqt abūdantes z in
opes: fact⁹ opprobriū his q̄ abundabāt: et
despectio sup̄bis: respiciēs eos b̄tōs: q̄ esu
riūt z sitiūt iusticiā: laborās in vtroq̄: affli
ctus in vtroq̄: piclitās ne p̄iciat margari
tas aī porcos: piclitās ne nō erogat ciba
ria p̄serul⁹: **I**n b̄ estu q̄siuit aliū meliorē lo
cū ab hac dispensatiōe: in qua sic laborat
homo z piclitat⁹: z suspirās in finē quēdā
vbi ista n̄ erat passur⁹: **I**n illū iqt finē q̄ dic
tur⁹ ē bono p̄rogatori dñs: itra gaudiū dñi
tui. **L**ocutus sum: inqt: in lingua

in d. i. s. s. ut fr. a. i. p. i. t.
i. i. n. t. e. r. d. i. c. e. s. s. e. m. p. h. i. s. s. i. s.
f. a. m.

Alia lra
t. cōcaluit cor
meū intra me.

Alia lra
t. cōmuni.

mea: **I**nter est: inf picula h: iter difficul-
tates: q: ita delectat lex dñi: vt tñ ppf abū-
dantiā scādaloz refrigescat caritas multo-
rū. **I**nter hos ergo estus: locut⁹ sū inqt in
lingua mea. **C**ur: **N**on auditori quē volo
erudire: s: exauditori a q volo erudiri. **L**o-
cut⁹ sū in lingua mea: illi a q intus audio:
si qd bonū si qd verū audio. **Q**uid locut⁹
es: **N**otū: inqt: mihi fac dñe finē me-
um. **T**rāsilim em qdā: z veni ad qdā: z ea
in q veni meliora sūt eis a quib⁹ trāsilui: s:
restat adhuc qd trāsilendū sit. **N**ō em hic
remanebim⁹ vbi tēptatiōes: vbi scādala:
vbi auditores z calūniatores. **F**inē meuz
notū mihi fac. **F**inē q mihi deest: nō cursū
q mihi adest. **F**inē illū dic quē currēs intu-
ebat **A**plūs: z de sua ipseptione p̄stibat.
aliud in se itūēs: aliud alibi qrens. **A**ut. n.
Nō q: iā acceperim: aut iā p̄fect⁹ sum: s: res:
ego meipm n̄ arbitroz app̄lexisse. **E**t ne di-
ceres: si nō app̄hēdit **A**plūs: ego app̄hen-
di: si p̄fect⁹ nō ē **A**plūs: ego p̄fect⁹ sum: vi-
de qd agas: attēde qd dicat. **Q**uid g agis
Aplē: nōdū app̄hēdisti: nōdū p̄fect⁹ es:
Quid agis: **A**d quā actionē me hortaris:
Quid mihi imitādū sequendūq p̄ponis:
Unū aut inqt q retro sūt oblitus: in ea que
aū sūt extētus: s: m intētiōē sequor ad pal-
mā supne vocatiōis dei in chris̄to **I**esu: s: m
intētiōē: nō s: m p̄uentiōē: nōdū s: m app̄-
hēsiōē. **N**ō relabamur vñ iā trāsiluim⁹:
nec remaneamus in illis in q iam venim⁹.
Curram⁹: intēdam⁹: in via sumus: nec taz-
sis secur⁹ ex eis q transisti: q̄s sollicit⁹ p̄ eis
ad q nōdū puenisti. **Q**ue retro inqt obli-
tus: in ea q aū sūt extētus: s: m intētiōē se-
quor ad palmā supne vocatiōis dei i chri-
sto **I**esu. **I**p̄e ē em finis. **U**nū aut: s: ē illd
vñū: **B**ñe oñde nobis p̄rez z sufficit nob.
Unū aut q z vñā dñi i alio psalmo: **U**nā pe-
tij a dño hāc req̄rā. **Q**ue retro oblit⁹: in ea
q aū sūt extētus: vñā petij a dño hāc req̄-
rā: vt inhabitē in domo dñi p oēs dies vi-
te mee. **P**ropter qd: **E**st p̄tēpler delectatio
nē dñi. **I**bi em gaudebo de socio: nō time-
bo de aduersario. **I**bi em p̄tēplator meū
erit amic⁹: nō calūniator inimic⁹. **H**oc desi-
derauit iste **I**dhū: notū fieri sibi cū hic ef-
set: vt sciret qd sibi deesset: z n̄ tñ gauderet
d̄ his ad q puenerat: q̄s z desideret ea ad q
nondū puenerat. **S**z z qbusdā iā trāsiluit:
nō remaneret in via: s: desiderio rapetur in
supna: vsq̄ q ille q qdā trāsilierat: oīa trā-
siliret: et ab irroratiōe qdā guttaz dñicaz

d̄ septuraz nube veniētū: veniret sic ceru⁹
ad fontē vite: z in illo lumie videret lumē:
z abscondere in vultu dei a p̄turbatiōe ho-
minū: vbi diceret bñ est: vltra nihil volo:
oēs hic amo: neminē hic timeo. **B**onū de-
sideriū: sc̄m desideriū: q: iā hoc habetis:
congaudete nob z orate vt p̄seuerāter ha-
beam⁹: ne inf scādala deficiam⁹. **N**ā z nos
p̄vobis hoc idem rogamus. **N**on em nos
digni q p vobis oram⁹: z vos indigni qui
p nob oretis. **A**uditorib⁹ suis qb⁹ p̄dica-
bat vñū dei: se cōmēdabat **A**plūs: **O**ratōi
instātes: vigilātes in illa. **O**ratēs simul z
p nob vt de⁹ apiat nob ostiū vbi ad loquē-
dū mysteriū ei⁹: vt manifestē illū sic oportz
me loq. **O**rate g p nob s̄res: vt z qd vidē-
dū est bñ videam⁹: z qd dicēdū est bñ dica-
m⁹. **C**eterū s: desideriū noui in paucis eē:
nec me optime intelligūt: nisi q gustauerit
vñ loquor. **L**oqmur tñ oib⁹ z habētib⁹ tale
desideriū: z fidū habētib⁹: **H**abētib⁹ vt no-
biscū illa suspirent: nō habētib⁹ vt p̄griti-
am excutiāt: ima trāsiliant: ad dulcedinez
legis dñice veniāt: nō in delectationib⁹ in-
iquoz remaneāt. **N**arrāt em multa multi:
z laudāt multa mlti: iniq iniq. **E**t reuera z
illa iniq habēt delectationē: s: nō sicut lex
tua dñe. **B**icant g nobiscū qui credūt hec
dicere z nos. **R**egociuz em hoc intus est:
nullis verbis ostendi pōt. **S**ed q hoc agit:
credat esse z in alio: nō solū se putet acce-
pisse qd dei est. **B**icat g in his **I**dhū: no-
tū fac mihi dñe finē meū. **E**t numerū
dierū meorū qui est: **N**umerū dierum
qro q ē. **S**ic possū dicere: sic possū itelligē
numez sine numero: quō possunt dici an-
ni sine annis. **U**bi em anni vtiq̄ qsi nume-
rus: s: tñ tu idē ipse es: z anni tui n̄ deficient.
Numerū dierū meorū mihi notūz fac: sed
q est: **Q**uid g: **I**ste numerus in q tu es nō
est: **P**lane si attendā bñ: nō est: si bereā qsi
est: si trāsilīā nō est. **S**i ab istis me excutiēs
superna cōtemplor: si trāscuntia manētib⁹
cōparem: video quid verū sit. **Q**uid autē
magis videat nō esse q̄s si dicturus sit esse
istos dies meos: **H**os inq̄s dies esse dictu-
rus sum: z tā magnū hoc verbū huic cur-
su rerū labentiū temere dabo: **I**ta ergo ip-
se deficiēs pene nō sum: vt exciderit mihi
q dixit: **E**go sum qui sum. **E**st g aliq̄s nu-
merus dierum: **V**ere est: z sine fine est. **I**n
his autē diebus dicā aliquid esse si teneo:
de quo die me interrogas vtrū sit: z vñ in-
terrogas me: **T**ene vñ me iterrogas. **L**e-

nes die istuz: Si tenuisti besternū: tenes et
hodiernū: Si besternū inq̄s: nō teneo: q̄
iā nō ē: Istū aut teneo in q̄ sū: et q̄ mecū ē.
Ita ne: Be isto excidit tibi iā quā tūa p̄ma
luce trāsierit. Nōne iste dies a prima hora
cepit: Ba mihi primā hōrā ei: da mihi et se
cū dā ei: q̄ forte et ipsa trāsuolauit. Tertiā
inq̄s dabo tibi: forte .n. in ipsa nūc sumus.
Certe ḡ sunt isti dies: et tertia dies. Et si
tertiā dabis: nō diē sed hōrā dabis. Uerū
tū nec h̄ quidē tibi pcedo: si mecuz vteq̄
ista trāsiliisti. Ba mihi vel hōrā tertiā: ip̄az
mihi da i q̄ es. Si enī aliqd ei: iāz p̄terijt: et
aliqd ei: adhuc restat: nec qd p̄terijt aliqd
mihi potes dare: q̄ iā n̄ ē: nec qd restat q̄
nōdū est. Quid mihi de hora ista q̄ nūc p-
agitur dabis: Quid de illa mihi dab: Qui
cōmittā hoc verbū vt dicā: est: cū dicis ip-
sū est: Certe vna syllaba ē: et momētū vnū
est: et tres l̄as habet in ipso ictu. Ad scdaz
hui⁹ verbi l̄am nō puenis: nisi p̄ma finita
fuerit. Tertia nō sonabit: nisi cū et scda trā-
sierit. Quid mihi de hac vna syllaba dab:
et tenes dies q̄ vnā syllabā nō tenes: Ado-
mētis trāsuolantib⁹ cūcta rapiunt: Torres
rerū fluit: de q̄ torrete ille in via bibit p no-
bis q̄ iam exaltauit caput. Isti ḡ dies non
sunt: an̄ abeūt pene q̄ veniāt: et cū venerit
stare nō p̄sit. Jungūt se: sequūtur se: et non
se tenēt. Nihil de p̄terito reuocat: qd futu-
rū ē trāsiturū expectat: nōdū habet dū nō
venit: nō tenet dū venerit. Numerū ḡ die-
rū meoz q̄ est: nō istū q̄ nō ē: et qd me diffi-
cilius et periculosius p̄turbat: et est et nō est:
nec esse possum⁹ dicere qd nō stat: nec nō
esse qd venit et trāsit. Est illud simplex q̄ro:
est verū q̄ro: est germanū q̄ro: est qd est in
illa hierusalem sponsa dñi mei: vbi nō erit
mors: nō erit defect⁹: nō erit dies trāsies:
sed manēs: q̄a nec besterno p̄cidit: nec cra-
stino impellit. Hic inq̄s numerū dierū me-
ozū q̄ est: notū mihi fac. Et sciam quid
desit mihi. Hoc enī mihi deest hic labo-
ranti: et q̄dū mihi deest: nō me dico p̄fec-
tū: q̄dū hoc nō accipio: dico: nō q̄ nō ac-
ceperim: aut iam p̄fect⁹ sum: sequor aut ad
palmā superne vocationis dei: hanc acci-
piā p mercedē cursus mei: Adālio quedā
erit finis currēdi: et in ip̄a māsione patria si-
ne p̄grinatione: sine seditione: sine tēptati-
one. Ergo notū fac mihi hūc numerū die-
rū meoz q̄ est: vt sciā qd desit mihi: q̄ nō-
dū ibi sum: ne supbiā ex eo: in q̄ iā sū: vt in-
ueniar i illo n̄ h̄is meā iusticiā. In cōpati

one. n. illi⁹ qd est attendēs ista q̄ nō ita sūt:
et pl⁹ mihi vidēs deesse q̄ adesse: ero hūili-
or ex eo qd deest: q̄ elatior ex eo qd adest.
Nā q̄ putant se aliqd habere cū hic viuūt:
supbiēdo nō accipiunt qd deest: quia ma-
gnū putāt esse qd adest. Qui. n. puat se cē
aliqd cū nihil sit: semetip̄m seducit: nec isti
ex h̄ magni sūt. Nā et inflatio et tumor imi-
tat magnitudinē: h̄ nō habet sanitatē. Iaz
ḡ iste trāsiliēs: agēs quiddā i corde occul-
tū qd nō nouit: nisi q̄ pariter agit: tanq̄ no-
to sibi facto sine suo impetrās qd rogauit:
noto sibi facto numero dierū suoz: nō q̄ trā-
sit h̄ qui ē: attēdit ad hec q̄ trāsiliuit: et cō-
parauit noticie supiori. Et tāq̄ dicēs ei: q̄
re desiderasti numez dierū tuoz q̄ ē. Quid
enī de dieb⁹ istis dicis: et de illo alto atten-
dens h̄: ait: Ecce veteres posuisti
dies meos: Veterascūt enī hec: ego no-
uos volo: nouos nūq̄ veterascētes: vt di-
cā vetera trāsierunt: ecce facta sunt noua:
nūc i spe: tūc i re. Innouati enī fide et spe:
quāta adhuc vetera agim⁹: Nō. n. sic chri-
sto induti sum⁹: vt ex Adā iam nihil porte-
mus: Uide veterascētem Adā: et inouari
christū in nobis. Et si exterior inq̄t hō no-
ster corrūpit: sed interior renouat de die in
diē. Ergo ad peccatū: ad mortalitatez: ad
p̄suolātia t̄p̄a: ad gemitū: et labore: et sudo-
rē Ade: ad etates succedēs nō manētes:
ab ifātia vsq̄ ad senectutē: sine sensu trāse-
untes: ad hec attendētes: videam⁹ h̄ vete-
rē hoīem: veterē diē: vetus canticū: vetus
testamētū. Cōuersi aut ad interiora: ad ea
q̄ innouāda sunt p̄ his que imutabunt: in-
ueniamus hoīez nouū: diē nouū: canticū
nouū: testamētū nouū: et sic amem⁹ istaz
nouitate: vt nō timeam⁹ vetustatē. Nunc
ḡ in hoc cursu trāsūm⁹ a veterib⁹ ad noua:
ipse trāsitus agit cū corrūpūnt exteriora:
et innouant interiora: donec etiaz hoc ip̄m
qd exterius corrūpit: reddat debitū natu-
re: veniat in mortē: renouet: et hoc in resur-
rectiōe: tūc fiet reuera oīa noua: reliq̄ que
nūc sūt: i spe sūt. Agis ḡ aliqd nūc a veterib⁹
te exuēdo: et in noua currēdo. In noua ḡ
currēs iste: et in ea q̄ ante sūt extētus: notū
inquit dñe fac mihi finē meū: et numerū di-
erū meoz q̄ est: vt sciā qd desit mihi. Ecce
trahat adhuc Adā. et sic festinet ad christū.
Ecce inq̄t veteres posuisti dies meos. Ve-
teres dies ex Adā: veteres illos posuisti:
veterascunt q̄tidie: et sic veterascunt vt ali-
quando etiā cōsumētur. Et substantia

mea tanq̃ nihil ante te. Ante te dñe: tanq̃ nihil substantia mea: an te qui vides hoc: et ego cū hoc video ante te video: an hoies nō video. Quid em̃ dicā: Quibus verbis ostendā: nihil esse qđ sum in cōpati one eius qđ est. Sed intus dicis: int⁹ vtrū qđ sentitur: an te dñe: vbi oculi tui sūt: non vbi oculi humani sūt. Quid vbi oculi tui sūt: Substantia mea tanq̃ nihil. ¶ **Uerū tamē vniuersa vanitas: ois ho mo viuens.** Uerū tamē. Quid em̃ dice bat: Jam ecce trāsiliui mortalitā oia: et ima cōtempni: calcaui terrena: ascendi ad dele ctationē legis dñi: fluctuavi in dispensati one numerorū dñicorū: desideravi etiā fi nem illū cuius nō est finis. Desideravi nu merū dierū meorū qui est: qz numerus die rum istorū nō est. Ecce iam talis sum: tāta trāsiliui: in ea que stant sic inbio: Uerū ta men sic quomō hic sum: qđ diu carnē mor talē porto: qđ diu temptatio vita hūana est sup̃ terrā: qđ diu inter scandala suspiro: qđ diu timeo ne cadā qui sto: qđ diu mihi i cer ta sunt et mala mea: et bona mea: vniuersa vanitas omnis hō viuēs. Omnis inquā et herēs et trāsiliens: et ipse Idithū: ad vni uersam vanitatē adhuc p̃tinet: qz oia va nitas: et vanitas vanitantiū: que abūdan tia hōi in omni labori suo q̃ ipse laborat s̃b sole. Nunqđ et Idithū sub sole adhuc est: Habet aliqd sub sole: h̃z aliqd vltra soles. Sub sole habet euigilare: dormire: mādū care: bibē: esurire: sitire: vigē: fatigari: pue rescere: iuuenescere: senescere: incerta h̃re q̃ optat et timet: hec oia sub sole habet: et ip se: Idithū: etiā ipse trāsiliēs eos. Uñ q̃ trā siliēs illos: Desiderio. Notū fac mihi dñe finē meū. Hoc em̃ desiderū vltra solē ē: n̄ est s̃b sole. Sub sole oia visibilia: Quicqd visibile nō ē: sub sole nō est. Nō ē visibilis fides: nō ē visibilis spes: nō ē visibilis cari tas: nō ē visibilis benignitas: nō ē visibil postremo timor ille cast⁹ p̃manēs in seculū seculi. In his oibus dulcedinē h̃is p̃sola tionēq̃ Idithū: et vltra soles puerfans: qz puerfatio ei⁹ in cel⁹ ē: ex his q̃ adhuc h̃z s̃b sole: gemit: et ista p̃tēnit et dolet: in illa mar descit eaq̃ desiderat. Locut⁹ ē de illis: lo quā et de istis: Audistis p̃cupiscenda: au dite p̃tēnenda: Uerū tamē vniuersa vani tas ois hō viuēs. ¶ **Qđ in imagine ambulet homo:** In q̃ imagine nisi illi us qui dixit: Faciam⁹ hoēm ad imaginem et similitudinē nr̃am: qđq̃ i imagine ambu

Alia lra.
t Uerū tamē
t p̃transit

let hō. Ideo em̃ qđq̃: qz magnū aliqd ima go hec. Et h̃ qđq̃ secutū est tñ: vt illud qđ audistis: qđq̃ vltra solē sit: hoc aut qđ seq tur tñ sub sole sit: et illud p̃tineat ad verita tē: hoc ad vanitatē. Qđ ergo in imagine ābulet hō. ¶ **Tamē vane p̃turbat.** Au di cōturbationē ei⁹: et vide si nō est vana: vt calces eā: trāsilias eā: et habites in ex cellis: vbi n̄ ē ista vanitas. Que vanitas: ¶ **Thesaurizat: et n̄ cognoscit cui cōgregabit ea.** Insana vanitas. Be at⁹ cui⁹ est dñs spes ei⁹: et nō respexit in va nitates et insanias mēdaces. Belirare tibi videor auare cū hec loquor: amicularia ti bi vident hec vba. Tu em̃ videlicet homo magni p̃siliij: magneq̃ prudētie: excogitas q̃tidie genera acq̃rēde pecunie: d̃ negocio: de agricultura: fortassis et d̃ eloquio: d̃ iur̃ cōsultatione: d̃ milicia: addis et de fenore. Homo cordatus nihil p̃termittit oīno: vñ numus sup̃ numū: et in occulto diligētius castigetur. Bep̃datis hoēm: caues dep̃ datorē: qđ facis times ne patiaris: et in eo qđ pateris nō te corrigis. Sed nō pateri. Prudēs em̃ hō es: bñ seruas: nō solū bñ colligis. Habes vbi ponas: cui cōmittas: quō nihil pereat ex eo qđ cōgregasti. In terrogo cor tuū: discuto prudentiam tuā. Ecce collegisti: ecce ita fuasti: vt nihil pos sis amittere eorū que seruasti: dic mihi cui seruas: Nō tecū ago: nō cōmemoro: nō ex aggero: quicqd mali habet auaricia vani tatis tue: h̃ vnuz p̃pono: hoc discuto: qđ mihi dat occasio lectionis huius psalmi. Proius colligis thesaurizas: nō dico ne forte dū colligis colligaris: nō dico ne for te cū vis esse predo sis preda: hoc aptus eloqr. Fortasse em̃ cecus auaricia: n̄ audi sti aut intellexisti: nō dico inq̃: ne forte cū vis esse p̃do minor: sis p̃da maioris. Nō em̃ sentis esse te in mari: nec cernis muno res pisces a maiorib⁹ deuorari. Nō dico ista: nō dico difficultates et picula i ipsa cō quisione pecunie quāta patiātur qui eaz colligūt: qđ in oibus piclitenf: in oibus pe ne mortē videāt: trāsio h̃ oia. Proius col ligis nullo p̃radicente: seruas nullo aufe rēte: excute cor tuū ad prudentiā: tantā q̃ me derides: q̃ me insipientē putas: hec lo quēte me: dic mihi: Thesaurizas: cui p̃gre gabis ea: Uideo quid velis dicere: quasi qđ vis dicere huic nō occurrent: dicturus es filiis meis seruo. Hec est vox pietatis: excusatio inq̃tatis. Filij meis inq̃t seruo.

Alia lra
t Sed et
frustra

Alia lra
t et ignora

Enā seruas filiis tuis: ita ne hoc nō nouerit **I**uditū. **M**ouerat ea plane: sed in diebus veteribus cōputabat: et ideo ptemnebat: qz ad nouos dies festinabat. **N**ā ecce discutio te cū filiis tuis: seruas trāsitus transituris: imo vero trāsiciens trāseuntib⁹. **N**ā transiturū te sic dixi: quasi nūc maneat. **I**p̄m hodie ex quo loq̄ cepimus vsqz ad hoc momentū sentis: qz senuimus. **N**e qz em̄ cernis et incrementa capillorū tuorū: et nūc cum stas: cū hic es: cum agis aliqd: cū loqueri: in te crescunt capilli tui. **N**e qz em̄ repente creuerūt: vt tonforē queres. **A**git q̄ etas trāsuiolās et in intelligētib⁹ et nō in sentiētib⁹: et in aliud male occupat: trāsis tu et seruas trāseunt filio tuo. **P**rimo hoc a te quero: **S**cis em̄ possessurū cui seruas: aut si nōdum natus ē: scis nasciturū? **S**eruas filiis incertū ē: an futurū: an possessuris: nec reponis thesaurū vbi reponēd⁹ est. **N**ō em̄ dñs tuus seruo suo tale cōsiliū daret: vt peculū suū pderet. **P**eculiosus seru⁹ es cuiusdā magni p̄ssamiliās. **Q**uāmas et qd habes ipse tibi dedit: et nō vult vt pdas qd tibi dedit: q̄ et seipm tibi dabit. **S**ed nec h̄ iqs qd tibi ad tps dedit vult vt pdas. **M**ultū ē: erupat: supgreditur vires necessitatis tue. **I**ā certe supflūū deputatur: nec hoc volo vt pdas aut dñs tuus. **A**t qd facio? **D**igra: vbi posuisti nō est tu⁹ locus. **C**erte seruare vis auaricie: vide forte et ipsi auaricie cōgruat cōsiliū meum. **H**abere em̄ vis qd habes et nō pdere: ostēdā tibi locū vbi ponas. **N**e thesaurizes in terra nesciēs cui pgregas ea: et postea quē admodū psumptur⁹ sit q̄ possidebit qui te nebit. **F**orte em̄ possessus possidebit te: qd a te habebit si tenebit. **F**orte cū ei fuas: an q̄ ille veniat tu pdes. **S**ollicitudini tue p̄siliū do: **T**hesaurizate vob thesaurū ī celo. **H**ic in terra si velles seruare diuitias: q̄res horreū: nō forte crederes domui tue ppter domesticos tuos: cōmendarēs ad vīcū argentariū: difficilis est. n. ibi casus: fur non facile accedit: bñ oīa seruant. **Q**uare ista cogitas: nisi qz nō habes meli⁹ vbi serues. **Q**uid si dabo melius: **B**icā tibi: noli cōmēdare huic min⁹ idoneo: sed est qdam idone⁹ illi cōmēda. **H**abet magna horrea vbi perire nō possint diuitie: magnus sup oēs diuites diues ē. **I**ā forte dicturus es. **E**t qñ audeo tali cōmēdare? **Q**uid si ipe te hortat: **A**gnosce illū: nō solū p̄ssamiliās est: sed et dñs tu⁹ est. **N**olo inqt serue meus

perdas peculū tuū agnosce vbi ponas. **Q**uare ibi ponis vbi possis amittē: vbi et si nō amittas: ibi pmanē ppetuo tu nō potes. **E**st aliud loc⁹ quo te trāsferaz. **P**recedat te qd habes: noli timere ne pdas. **B**ator ego erā: custos ego ero: dicit tibi s̄ dñs tuus. **F**idez tuā interroga: vide si velis illi credē. **B**icturus es: p̄ditū habeo qd n̄ vido: hic illud volo videre. **B**ū vis hic videre: nec hic videbis: et ibi nihil habebis. **N**escio q̄s thesauros habes absconditos in terra: cū pcedis nō eos tecū portas. **T**eni si ad audiēdū s̄monē: ad colligēdas iteriores diuitias: cogitas de exteriorib⁹: nun qd eas huc tecū adduxisti. **E**cce nec nūc eas vides. **C**redis te habere in domo: qd scis te posuisse: nūqd scis te n̄ pdidisse. **M**ulti redierūt ad domos suas: et qd posuerāt n̄ iuenerūt. **H**ic fortasse expauerūt cor da cupidōz: et qm̄ dixi multos sepe ad domū suā redisse: et qd posuerāt nō iuuisse: dixit q̄sqz ī corde suo: **A**bsit ep̄e: bonū op̄ta: ora p nob: **A**bsit vt p̄tigat: absit vt ita fiat. **C**redo ī deū: qm̄ qd posui saluū iuenio. **C**redis ī deū: et n̄ credis ipi deo: **C**redo in christū: qz saluū erit qd posui: nemo accedat nēo auferat. **S**ecur⁹ vis eē credēdo in christū: vt nihil pdas de domo tua: secur⁹ eris pon⁹ credendo christo: vt ibi ponas vbi p̄siliū dedit. **A**n secur⁹ es de seruo tuo: et sollicit⁹ es d̄ dño tuo: **S**ecur⁹ es d̄ domo et sollicit⁹ de celo: **S**ed ego inqz quō pono in celo: **B**edi tibi cōsiliū: vbi ponas: quō pueniat ad celū nolo scias. **P**one in manib⁹ paupū: da indigētib⁹. **Q**uid ad te quō pueniat: **N**on perducā qd ego accipio: **A**n oblit⁹ es: cū vni ex minimis meis fecisti mihi fecisti. **S**i haberet q̄spia amic⁹ tu⁹ quosdā lac⁹ vel cisternas: et queqz receptacula fabricaz ad seruandū aliquem liquore: vel vini: vel olei: queres vbi absconderes vel seruares fructus tuos: et diceret tibi: **E**go tibi fuo: haberetqz ad illa receptacula occultas quasdam canales et transit⁹: vt p hos clanculo iret: quod palā funderetur: et diceret tibi: quod habes hic funde: **T**ideres autē tu non esse illū locū vbi ponere cogitabas: et timeres fundere: ille qui sciret machinamenta quedā occulta locorū suorū tibi diceret: funde secur⁹: hic illuc pueniet. **N**ō vides q̄: si crede mihi qz māfioes fabricaui. **F**abricaui q̄ p quē facta sunt oīa: māfiones oībus nob: illuc vult pcedē qd habemus: ne hoc in terra p-

damus. **C**ū autē seruaueris in terra: dic mihi cui cōgregabis ea: **F**ilios habes: vnum plus numeras: et da aliqd et christo. **I**hesuizat et nō cognoscit cui cōgregabit ea: vane perturbat. **E**t nūc qm̄ iquit iste **I**ditū: respiciens vanitatē quandā: suspiciens veritatē quandā: in medio positus quiddaz sub se habet: quiddaz supra se. **S**ub se habet vñ trāsiliuit: supra se habz q se extēdit. **Q**ualis iste? **I**am magn⁹. **E**t nūc ait: quō quiddā trāsiliuit: quō multa calcauit: quō tpalibus iā nō teneor: **N**ōdū suz pfectus: nondū accepi. **S**pe em̄ salui facti sumus. **S**pes autē que videt nō est sp̄s. **Q**uod enim videt q̄s: quid sperat: **S**i autē qd nō videmus speramus: p patientiā expectamus.

Alia lra.
† nō habet.

Ergo et nunc que est expectatio mea: **N**ōne dñs? **I**psē est expectatio mea: qui dedit omnia ista que cōtemnā: ipse mihi dabit et se: q̄ est sup omnia: et p que facta sunt omnia: et a quo factus sum inter oīa: ipse est expectatio mea dñs. **V**idistis **I**ditū fratres: videte quomō expectat. **N**emo ḡ se dicat pfectū hic: decipit se: fallit se: seducit se: nō pōt hic habere pfectionē. **E**t qd pdest: quia perdit humilitatez: **E**t nūc que ē expectatio mea: **N**ōne dñs? **C**ū venerit iam nō expectat: tūc erit illa pfectio. **N**ūc autē quātūcūq trāsiliuit **I**ditū adhuc expectat. **E**t substantia mea ante te sp̄. **I**am pncipēs: iam ad ipsum tendēs: et esse aliquantū incipiēs: ante te ē semp substantia mea. **S**ubstantia autē ista et ante homines est: **A**uruz habes: argētum habes: mācipia: p̄dia: arbores: pecora: seruos: hec videri ab hoībus possunt: est que dā substantia. **S**ubstantia mea añ te ē semp.

Alia lra.
† apud te est.
† nō habet.

Ab omnib⁹ iniquitatibus meis erue me: **M**ulta trāsiliuit: multa quidem trāsiliuit: si dixerimus: q̄ peccatū nō habemus: nosip̄s decipim⁹: et veritas in nobis nō est. **M**ulta trāsiliuit: si adhuc tundo pect⁹: et dico: **M**itte nobis debita nra si cut et nos dimittim⁹ debitoribus nostris. **T**u ergo expectatio mea: finis meus. **F**inis em̄ legis chri⁹ ad iusticiā omni credēti. **A**b omnib⁹ nō solū ab eis: ne reuoluatur in ea: que trāsiliuit: sed ab omnib⁹ oīno p̄p̄ que mihi mō pectus tundēs dico: **M**itte nobis debita nostra. **A**b omnib⁹ iniquitatibus meis erue me: ita sapientē et tenentē: quod ait **A**p̄lus: **Q**uotq̄ ergo pfecti sumus hoc sapiam⁹. **C**ū em̄ se diceret nōdū esse pfectū: ibi cōtinuo secur⁹ ait: **Q**uotq̄

ergo pfecti sum⁹ s sapiamus. **Q**uid ē q̄tq̄ pfecti: **I**ā dudū tu dixeras: nō q̄ iā acceperim: aut iā pfectus sum. **S**equē ordinē dictorū: **U**nū autē q̄ retro oblit⁹ in ea q̄ ante sunt extensus: fm̄ intentionē sequor ad palmā supne vocationis dei in christo **I**esu. **I**deo nōdū pfect⁹: quia sequit⁹ ad palmā supne vocationis dei: quā nondū inuenit: ad quā nondū puenit. **S**i autē nō est pfectus: q̄ nō illud puenit: q̄s nostrū pfect⁹ est: **T**amē sequit⁹ et ait: **Q**uotquot em̄ pfecti hoc sapiamus. **T**u nō es pfectus apostole: et nos pfecti: **S**ed excidit vobis: q̄ se modo pfectū dixit. **N**ō em̄ ait: **Q**uotquot estis pfecti hoc sapietis: sed q̄tq̄ inquit pfecti hoc sapiam⁹: cum paulo ante dixisset: nō q̄ iam acceperim: aut iam pfectus sum. **A**lter ergo hic nō potes esse pfectus: nisi scias hic te nō esse posse pfectū. **H**ec ergo erit pfectio tua: sic te qdā trāsiliisse: vt ad qdā pperes: sic qdā te trāsiliisse vt resister aliud ad qd oib⁹ trāsact⁹ trāsiliendū est. **H**ec tota fides est. **I**am q̄squis se iam peruenisse putat: in alto se ponit vt cadat. **Q**uia ḡ ita sapio: q̄ me et imp̄fectū dico: et p̄fectū: **I**mp̄fectū qdē: q̄ nōdū aliqd accepi qd volo. **P**erfectū autē: q̄ scio hoc ipsum qd mihi desit: q̄ ergo sic sapio: q̄ humano cōtemno: q̄ letari in rebus pueni- bus nolo: q̄ irrideor ab auaro iactante se qd sit prudens: et me irridere qd et si p̄ia: q̄ sic ago: q̄ hanc viā carpo. **O**pprobrium: inquit: insipienti dedisti me. **I**nter eos me viuere voluisti: inter eos p̄dicare veritatē: qui amāt vanitatē: et nō possuz nisi irrideri ab eis: q̄ spectaculū facti sum⁹ huic mūdo: et angelis: et hominib⁹: **A**ngelis laudantib⁹: hominib⁹ opprobriantibus: imo et angelis laudantib⁹ et vituperantib⁹: et hominibus laudantibus et vituperantib⁹. **A**dextris et a sinistris habemus arma: in quibus militamus: p gloriā et ignobilitatē: per infamiā et bonā famā: vt seductores et veraces. **H**ec apud āgelos: hec ap̄d hoīes: quia et apud angelos sunt angeli: quibus bene viuēdo placemus: et sunt p̄uicatores angeli: q̄b⁹ bñ viuēdo displiceam⁹. **E**t inter hoīes sunt sancti viri: quib⁹ placeat vita nra. **S**unt neq̄ssimi hoīes: q̄ irrideant bonā uitā nostrā. **E**t hec arma sūt: illa dextra: illa sinistra: vtraq̄ tñ arma sunt. **U**trifq̄ armis et dextris et sinistris vtor: et laudantibus et vituperantib⁹: et honorē deferētib⁹: et ignominia urogantib⁹. **I**n his vtrifq̄ ar-

Alia lra.
t obmutui.

Alia lra.
t no habet.

Alia lra.
t agas rurs.

Alia lra.
t repantib.

Alia lra.
t corripuit.
t abscere.

mis cōfligo cū diabolo: vtriusq; cū serio: p-
speris si nō corumpor: aduersis si nō fran-
gor. **Bedisti ergo me opprobriū insipienti.**
Obsurdui et nō aperui os meū:
Sed ptra insipientē obsurdui et nō aperui
os meū. Cui em̄ dicere qd agit in me: Au-
diam em̄ quid loquat in me dñs deus: qm̄
loquet pacem populo suo: sed non est par
impis dicit dñs: **Obsurdui et non aperui**
os meum. Qm̄ tu es qui fecisti me.
Ideo nō aperuisti os tuū: qz deus est q fe-
cit te. **Dirū est: os tibi deus nō fecit ad lo-**
quēdū. Qui plātauit aurē non audit: q fin-
xit oculū nō videt. Os tibi de⁹ ad loquēdū
dedit: et dicit: Obsurdui et non aperui os
meū: qm̄ tu es qui fecisti me. An quoniā:
tū es qui fecisti me: ad posteriōrē versū p-
timeat: Qm̄ tu es q fecisti me. Amoue a
me flagella tua. Quoniā tu es q fecisti
me: noli exterminare me: tñ cede vt pficiāz
nō vt deficiā: tñ tunde vt pducā: non vt
pminuar. Quoniā tu es q fecisti me: amo-
ue a me flagella tua. / A fortitudine ma-
nus tue ego defeci in argutiōib⁹.
Hoc est cū argueres me defeci. Et argue-
re tuū quid est: nisi qd sequit. **Pro iniq-**
tate erudisti hominē. / Et contra
bescere fecisti sic aranea aliam meā.
Aultū est qd intelligit iste Idithū: si quis
cū illo intelligat: si qd cū illo trāsiliat. Bicit
em̄ argutiōibus dei se defecisse: et vult a se
amoueri flagella: qm̄ ipse ē q fecit illū. Qd
fecit ipse reficiat: et q creauit ipse recreet. S-
tñ q ita defecit: vt non velit se recreari et
reformari: sine cā putam⁹ frēs factū fuisse.
Pro iniquitate inquit: erudisti hominē. To-
tū quod defeci: quod infirmus sum: qd de
imo clamo: hoc totū p iniquitate: et in hoc
erudisti nō dānasti: p iniquitate erudisti ho-
minē. Audi b plani ex alio psalmo: Bo-
nū est mihi: qz hūliasti me: vt discā iustifi-
cātiōes tuas. Et hūliat⁹ sum: et bonū ē mi-
hi: et pena est: et gratia ē. Quid seruat post
penā: qui p gratiā exhibet penā: Ipe enim
est de quo dictū est: **Hūliatus sum et saluū**
me fecit: et bonū ē mihi qd hūliasti me: vt
discā iustificātiōes tuas. Pro iniquitate eru-
disti hoīem. Et qz scriptū ē: Qui fingis do-
lorē in pcepto: deo dici nō nisi a trāsiliēte
potuit: quia nōn nisi a trāsiliēte videri po-
tuit. Fingis inq̄t dolorē in pcepto: de dolo-
re pceptum mihi facis. Formas ipm dolo-
rem meū. Nō eū relinqs informē: s formas
illū: et format⁹ dolor me⁹ inflictus a te: pre-

ceptū mihi erit vt liberer a te. Fingis enim
dictū est dolorē: formas dolorē: plasmas
dolorē: nō simulas dolorē: quō fingit arti-
fer: vñ et figulus dicit a fingendo. Ergo p
iniquitate erudisti hoīem. Elideo me i ma-
lis: video me i pena: et apd te nō video ini-
quitatē. Si g ego i pena sum: et apud te ini-
q̄tas nō est: nōne restat vt p iniquitate erudi-
as hoīem: Et quō erudisti: Bicit ipam eru-
ditiōhē: **Idithū: quō erudit⁹ es. Et ta-**
bescere fecisti sic aranea animā meā. Hec
ē eruditio. Quid tabidius aranea: animal
ipm dico: qd et ipis telis aranearū qd ta-
bidi⁹. Attēde et ipm aīal q tabidū est. Po-
ne supra leuiter digitū: ruina est: nihil om-
nino tabidius. Talē fecisti animā meā in-
q̄t: erudiēdo me p iniquitate. Qñ eruditio i-
firmū fecit: quedā fortitudo erat vitii. Vi-
deo quosdā puolasse et intellexisse: sed a ce-
leniorib⁹ nō sunt deserēdi tardiores: vt pa-
riter viā sermonis carpant. Hoc dixi: hoc
intelligite: si eruditio iusti dei hāc infirmita-
tē fecit: fortitudo quedā erat vitii. Fortitu-
dine quadā displicuit hō vt erudiret infir-
mitate: qz supbia quadā displicuit: vt eru-
diret hūilitate. Fortes eē dicūt oēs supbi:
infirmi hūiles. Iō hāc viceit mlti ab oriēte
et occidēte veniētes: vt recubēt cū Abraā
et Isaac et Jacob i regno celoz. Quare vi-
cerūt: Quia fortes eē noluerūt. Quid ē for-
tes eē noluerūt: Be se psumē timuerūt. Iu-
sticiā suā nō pstituerūt: vt iusticie dei subij-
cerent. Beniqz qñ dixit dñs b: Aultū ab
oriēte et occidēte venient et recubent cum
Abraā et Isaac et Jacob i regno celoz: di-
xit etiā: Filij aut regni: id ē iudei: ignorātes
iusticiā dei: et suā volētes statuē: ibūt i tene-
bras exteriores. Recordami fidē illā Lē-
turionis vni⁹ ex pplo gentiū: ita i se infirmū:
itā nō fortis vt diceret: Nō sum dignus vt
ib tectū meū intres. Nō erat dign⁹ vt chri-
stū domo reciperet: et iā corde recepat. Etenī
magister ille hūilitatis fili⁹ homis iā inue-
nerat i ei⁹ pectore ybi caput reclinaret. Ad
hoc verbū Leturionis dñs respiciēs ad se
quētes se dixit: Amē dico vobis i nullo in-
ueni tantā fidē i isrl. Hūc infirmū inuenit:
israelitas fortes inuenit: vt inf vtrōsq; dice-
ret: Nō est opus medic⁹ sanis: s male habē
tib⁹. Propter hoc g: id est ppter hāc hūili-
tatē: multi ab oriēte et occidēte veniēt et re-
cubent cū Abraā et Isaac et Jacob i regno
celoz: filij aut regni ibūt i tenebras exteri-
ores: Ecce mortales estis: ecce carnē pu-

trescentē portatis: et sicut vnus ex p̄ncipi-
bus cadet: sicut homines moriemini: et cade-
tis sicut diabolus. **Quid vobis p̄dest medi-**
cina mortalitatis: Sup̄bus diabolus tanq̄s
angelus: nō habens carnē mortālē: tu autē
qui accepisti mortālē carnē: et nec hoc tibi
p̄dest: vt tāta infirmitate humilieris: sicut
vnus ex principib⁹ cadis. Ip̄a est q̄ gratia
b̄nficij dei p̄ma: redigere nos ad p̄fessionē
infirmitatis: vt quicq̄d boni possum⁹: quic
q̄d potētes sum⁹ in illo sum⁹: vt q̄ gl̄iat i do-
mino gloriē. Q̄n infirmor inq̄t tūc potens
sum. Pro inq̄tate crudisti hoīem. Et tabe-
scere fecisti sicut araneā animā meā. Uer-
tamen vane cōturbaf oīs hō viues.
Redit ad illud qd paulo ante cōmemora-
uit: q̄uis hic p̄ficiat: vane p̄turbaf oīs hō
viues: viues vtiq̄ i incerto. Quis em̄ vel
de ip̄o bono suo secur⁹ est: Vane p̄turbaf.
Iactet in dñm curā suā: in illū iactet q̄cqd
solicit⁹ ē: ip̄e nutriet: ip̄e custodiat. Quid
em̄ in hac terra certū est: nisi mors: Cōfide-
rate oīa oīno: vel bona: vel mala vite hui⁹:
vel in ip̄a iusticia: vel in ip̄a inq̄tate: quid
h̄ certū est nisi mors: P̄focisti: q̄ sis ho-
die scis: q̄d futur⁹ sis crastino nescis. Pec-
cator es: q̄d sis hodie scis: q̄d sis crastino
nescis. Speras pecuniā: incertū est an p̄-
ueniat. Speras vxorē: incertū est an acci-
pias: vel qualē accipias. Speras filios: i-
certū ē an nascant. Nati sunt: incertū ē an
viuāt. Quuūt: incertū ē an p̄ficiāt: an defi-
ciāt. Quocūq̄ te verteris incerta oīa: So-
la mors certa. Paup̄ es: incertū est an di-
tescas. Indoct⁹: incertū est an erudiaris.
Imbecillis: incertū ē an cōualescas. Nat⁹
es certū ē: qz morieris. Et in h̄ ip̄o qz mors
certa est: dies mortis incert⁹ ē. Itaq̄ h̄ in-
certa: vbi sola mors ē certa: cui⁹ etiā hora
icerta: et sola: multū cauet q̄ nullo mō deui-
taf. Omnis homo viues vane cōturbaf.
Ergo inter hec iam trāsiliens: iam in qui-
busdā sup̄ioribus agēs: hec ima p̄temnēs:
inter hec posu⁹. Exaudi: inq̄t: orati-
onē meā: De quib⁹ gaudea: de quib⁹ ge-
mā. De trāsactis gaudio: p̄ his que restāt
gemo. Exaudi orationē meā. Et dep̄ca-
tionē meā: auribus p̄cipe lachry-
mas meas. Nūquid em̄ qz tanta trāsili-
ui: quia tanta trāscedi: iaz nō fleo: Nōne
multo magis fleo: qz q̄ apponit sciētā appo-
nit dolorē: Nōne quātomagis qd abest desi-
derio: tātomagis donec veniat gemo: tanto
magis donec veniat fleo: Nōne tātomagis

crescūt scādala: q̄stomagi abūdat inq̄tas:
quātomagi refrigescit caritas mltōz: dico:
Quis dabit capiti meo aquā: et oculis meis
fontē lachrymarū: Exaudi orationē meā et
dep̄cationē meā: aurib⁹ p̄cipe lachrymas
meas. Ne fileas a me: ne obfurde
scā in eternū: Ne fileas a me vt audia te.
Occulte em̄ dicit deus: multis in corde lo-
quit⁹: et magn⁹ ibi son⁹: in magno silētio cor-
dis: qn magna voce dic: Sal⁹ tua ego suz.
Bic inq̄t anime mee: salus tua ego sū. Ab
hac voce: qz dixit deus aīe: Salus tua ego
sum. optat ne fileat ab illo. Ne fileas a me.
Qm̄ inq̄lin⁹ ego sum apud te. Ez
apd te inq̄lin⁹: apd diabolū cu esse inq̄lin⁹
erā: sed malū dñm habebā. Nunc aut̄ iam
quidē apud te: sed adhuc inq̄linus. Quid
est inq̄linus: Qm̄ migratur⁹ sum: nō vbi p̄-
petuo mansurus. Vbi p̄petuo sum māsū⁹
dica⁹ dom⁹ meā: Qm̄ migratur⁹ sum inq̄li-
nus sum: sed tñ apud deū meū sum inq̄li-
nus: apud quē domo accepta māsū⁹ suz.
Sed que dom⁹ est: Quo migrandū ē ex h̄
inq̄linatu. Recognoscite illam domū: de q̄
dicit apls. Habitationē habemus ex deo:
domū nō manufactā eternā in celis. Si do-
mus hec eterna est in celis: cū ad eaz vene-
rimus inquilini nō erim⁹. Quō em̄ eris in-
quilin⁹ in eterna domo: Hic aut̄ vbi dictu
rus est dñs domus migra: et quādo dictu
rus est nescis: parat⁹ esto: Besiderādo aut̄
domū eternā patus eris: nec succēseas ei:
qz cum vult dicit migra. Nō em̄ cautionē
tecū fecit: et placito quodaz se obstrinxit: et
cōductor domus accessisti certa pensione
ad certū temp⁹: qn vult dñs eius migratu-
rus es. Ideo em̄ gratis manes: qz inq̄lin⁹
ego suz apud te. Et pegrinus. Ergo ibi
patria: ibi dom⁹: inq̄linus apud te: et pegri-
nus. Et h̄ ibi audif apud te. Multi em̄ pe-
grini sūt cū diabolo: q̄ aut̄ iaz crediderūt et
fideles sunt: pegrini quidē sūt: qz nō dñi ad
illam patriā domūq̄ venerūt: sed tñ apud
deū sunt: Q̄diu em̄ sum⁹ i corpe pegrina-
mur a dño: et ambim⁹ siue hic manētes: siue
pegrinantes placere illi. Et pegrinus et
inquilinus. Sicut oēs patres mei. Si
q̄ sic oēs p̄es mei: dicitur⁹ sū me nō emigra-
turū cū illi migrauerūt: Alia p̄ditiōe māsū-
rus sū q̄ illi māsērūt. Quid q̄ restat vt pe-
tā: qz hinc sine dubio migratur⁹ sū. Bi-
mitte me vt refrigerer priusq̄ eaz.
Uide inde Iditū q̄s nodos habeas re-
mittendos tibi: q̄b⁹ remissis refrigerari vis

Alia lra.
t aduena.

Alia lra.
t Remitte
mibi
t ab eam.

pusq; eas. **H**abes enī aliq; estus a q̄b' vis refrigerari: et dicis: remitte mihi. **Q**uid remittet tibi: nisi forte illū scrupulū vbi dicis: et vnde dicis: **R**emitte nobis debita nra. **R**emitte mihi pusq; eam. **E**t ampli' ias nō ero. **I**mmunē me fac a pctis pusq; eā ne cū peccatū eā: **R**emitte mihi vt req̄scā in cōsciētia mea: vt exonerata sit estu sollicitudinis: qua sollicitudine curā gerā pro peccato meo. **R**emitte mihi vt refrigerer ante oīa pusq; eam: et ampli' ias nō ero. **S**i enī mihi nō remiseri vt refrigerer: ibo et nō ero priusq; eā. **Q**uia si iero: iam nō ero: remitte mihi vt refriger. **E**st q̄stio oborta quō nō iam erit. **E**cce nō it ad requiē: qd auertat de' ab **I**uditū. **I**bit enī plane **I**uditū: ad requiē ibit. **S**i fac aliquē iniquū n̄ **I**uditū: nō trāsiliētē: hic thesaurizantē: incubatorē: iniquū: supbū: iactantē: elatū: pauperis ante ianuā iacentis cōtempitorē. **N**ō ne et ipse erit. **Q**uid ē q̄ nō ero: **S**i. n. diues ille nō erat: q̄s ē q̄ ardebat. **Q**uis ē q̄ guttā aq̄ de digito **L**azari stillari in linguā suā desiderabat. **Q**uis est q̄ dicebat: **P**ater **A**braā mitte **L**azari. **E**t q̄ loq̄ret erat: et q̄ arderet erat: et q̄ r̄surgat i finē: et q̄ cū diabolo et no igne dānet. **Q**uid ē q̄: nō ero: nisi respiciat iste **I**uditū. **Q**uid est esse et nō esse. **E**li debat enī illū finē quo corde poterat: qua mētis acie valebat: quē sibi oīdi desiderauerat dicēs: notū fac mihi dñe finē meum. **E**lidebat numerū dierū suoz q̄ est. **A**ttenabat infra omnia que sunt: in comparatōne illius esse nō esse: et se non esse dicebat. **I**lla enim permanent. ista mutabilia: mortalia fragilia: et dolor ipse eternus plenus corruptionis ad hoc non finit: vt sine fine finiat. **R**espexit q̄ beatā illā regionē: beatā patriā: beatā domū: vbi p̄cipes sunt sancti vite sempiternae atq; incommutabilis veritatis: et timuit extra ire vbi nō est esse: ibi desiderās esse: vbi ē summū esse. **P**ropter hanc q̄ p̄pationē inter vtrūq; cōstitut': ad huc timēs dic: **R**emitte mihi vt refrigerer pusq; eam: et ampli' iam nō ero. **S**i enī mihi non remiseris peccata: ibo in eternū abs te. **E**t a quo ibo in eternū: **A**b illo q̄ dixit: **E**go sum qui suz. **A**b illo qui dixit: **B**ic filijs israel q̄ ē misit me ad vos. **A**b eo q̄ qui vere est: qui in cōtrariū pergit: ad non esse pgit. **I**taq; frēs mei et si oneros' sui labori corporis vti: certi sūt: qz et ego laboraui: et vere dico: qz istū laborē vos vobis facitis. **S**i enī sentire vos fastidire qd dicit: cito ta

cerem.

ExPLICIT Tractatus de ps. XXXVIII.

INCIPIT Tractatus de ps. XXXIX.

Prefatio.

Omnia que p̄dixit dñs noster **J**esus christus: parti facta cognoscimus: partim futura speramus: cuncta tñ p̄plebunt: qz veritas hec dicit: et q̄ fideliter dicit: tā fideles inq̄rit. **Q**ui credit veniētib' letabit: q̄ nō credit veniētib' confundet. **V**eniēt tñ illa siue volētib' hoib': siue nolētib': siue credētib': siue nō credentib': sicut ait ap̄lus: **S**i negauerim': et ipse nos negabit: si nō credim': ille fidelis p̄manet: negare seipm non pōt. **P**re ceteris tñ fratres b̄ memēto breue: et hoc tenete qd mō ex euāgelio oēs audiuim'. **Q**ui p̄seuerauerit vsq; in finē hic salu' erit. **I**am p̄ces nostri traditi sunt in p̄cilia: dixerūt causas apud inimicos q̄s diligebāt: p̄stiterūt eis: et quātā potuerūt correptionē: et quātā valuerūt dilectionē: et sp̄sus ē sanguis iust': et illo sanguine tanq̄ seminatōe p̄ totū mundū facta seges surrexit ecclie. **C**onsequēs aut̄ t̄pus est scādaloꝝ et simulationis et temptationū p̄ eos q̄ dicūt: **E**cce hic ē christ': ecce illic. **H**ostis ille noster: tūc leo fuit cuz apte seuebat: mō draco est cū occulte insidiat. **I**lle autē cui dictum est: **C**ōculcabis leonē et draconē: qm corp' ei' et mēbra ei' sum': sic cōculcauit leonē pedib' patrū nostrorū apte seuiētē: et ad passiōes martyres attrahētē: ita mō draconē cōculcabit: ne nobis insidiet. **B**e quo dracone nos cautos faciēs ap̄lus ait: **A**ptaui vos vno viro virginē castā exhibere christo. **T**imeo aut̄ ne sicut serpēs **E**uā seduxit astutia sua: sic et vestre mētes corrūpant a castitate q̄ ē in christo **J**esu. **S**erpēs q̄ iste adulf' antiqu': virginitatē corrūpendā: nō carnis sed cordis inq̄rit. **S**icut aut̄ adulter hō letat i neq̄cia sua cū carnē corrūpit: sic et diabol' letat qm mētē corrūpit. **S**icut aut̄ patrib' nostris aduersus leonē opus erat patiētia: sic nob' aduersus draconē vigilātia: **P**ersecutio tñ siue a leone: siue a dracone nūq̄ cessat ecclie: et magis metuēd' est cū fallit: q̄ cū seuit. **I**llo tpe cogebat christianos negare christū: isto aut̄ tpe docet christianos negare christū. **T**ūc cogebat: nunc docet. **T**ūc q̄ ingerebat violentias: nūc insidias. **E**lidebat tūc frēmēs: lubric': nē et oberrās difficile videt. **Q**uō aut̄ tūc cogebat christianos negare christū: aptū est. **A**trahē